


[Úvodní Stránka](#) > ... > [Rodinné Věci a Dědictví](#) > [Rozvod A rozluka](#) > [Slovenia](#)

Rozvod a rozluka

Obsah zajišťuje



European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Slovinsko

1 Jaké jsou podmínky pro dosažení rozvodu?

Právo Republiky Slovinsko uznává:

1. rozvod na základě manželské dohody;
2. rozvod na základě vzájemné dohody před notářem a
3. rozvod na základě návrhu na ukončení manželství (nesporné řízení)

a) V případě rozvodu manželství na základě manželské dohody soud rozvod povolí podle článku 96 zákona o rodině (*Družinski zakonik*), dále jen „DZ“), pokud se manželé dohodli na péči o společné děti, jejich výchově a výživném na děti a na styku dětí s rodiči v souladu s ustanoveními tohoto zákona a pokud předložili ve formě vykonatelného notářského zápisu dohodu o rozdělení společného jmění, o tom, kdo z nich zůstane nebo se stane nájemníkem jejich bytu, a o výživném pro manžela, který nemá žádné prostředky na živobytí a je nezaměstnaný nikoli vlastní vinou.

Před rozvodem musí soud určit, zda dohoda manželů stanoví péči o společné děti, jejich výchovu a výživné na děti a styky mezi dětmi a rodiči v souladu s nejlepšími zájmy dětí. Pokud soud stanoví, že dohoda manželů není v zájmu dětí, návrh na rozvod manželství zamítne.

b) pokud si manželé, kteří nemají společné děti, k nimž vykonávají rodičovskou zodpovědnost, přejí rozvést a dohodnou se na rozdělení společného majetku, na tom, kdo z nich zůstane nebo se stane nájemníkem bytu, ve kterém žijí, a na výživném pro manžela, který nemá žádné prostředky na živobytí a je nezaměstnaný nikoli vlastní vinou, požádají notáře, aby vyhotovil notářský zápis dohody manželů o rozvodu manželství. Manželství je rozvedeno dnem podpisu notářského zápisu. Notářský zápis je právním základem pro zápis rozvodu manželství do matriky. Notář zašle notářský zápis správním oddělení, které rozvod zaeviduje do matriky ve lhůtě osmi dnů od podpisu notářského zápisu. (článek 97 DZ)

c) Je-li manželství z jakéhokoli důvodu nesnesitelné, může o rozvod požádat kterýkoli z manželů. Je-li manželství rozvedeno soudem na základě předchozího odstavce, rozhodne soud rovněž o péči o společné děti, jejich výchově a výživném na děti i o jejich stycích s rodiči v souladu s tímto zákonem. Před rozhodnutím podle předchozího odstavce musí soud určit, jak bude zajištěn nejlepší zájem dítěte. (článek 98 DZ)

Před podáním žaloby nebo návrhu na rozvod na základě vzájemné dohody manželé absolvují návštěvu poradny při středisku sociální péče, pokud se nejedná o jeden z těchto případů:

- nemají společné děti, k nimž mají rodičovskou zodpovědnost,
- jeden z manželů není dostatečně svéprávný,
- není známo bydliště jednoho z manželů nebo je pohřešován,
- jeden nebo oba manželé žijí v zahraničí.

Účelem předchozí návštěvy poradny je pomoci manželům určit, zda jsou jejich vztahy rozvráceny do té míry, že se manželství stalo nesnesitelným alespoň pro jednoho z nich, nebo zda existuje možnost manželství udržet. Poradenského pohovoru se manželé zúčastní osobně, bez přítomnosti zástupců. (článek 200 DZ)

2 Jaké jsou důvody k rozvodu?

Zákon o rodině uznává pouze jeden důvod pro rozvod manželství: skutečnost, že se manželství stalo nesnesitelným. To znamená, že manželství je tak hluboce a nenávratně rozvráceno, že jej již nelze zachránit. Manželství se považuje za „nesnesitelné“ pouze tehdy, pokud vztahy mezi manželi nebyly narušeny jen dočasně, ale jsou z vážných důvodů narušeny hluboce a nenávratně. Nesnesitelnost se posuzuje podle situace v době rozhodování, s přihlédnutím ke všem okolnostem, které k této situaci vedly. Soud rozhodne o nesnesitelnosti rovněž v případě, že odpůrce s rozvodem souhlasí.

Manželství může být ukončeno na žádost kteréhokoli z manželů a nevyžaduje se, aby bylo nesnesitelné pro oba partnery.

Otázka zavinění toho, že se manželství stalo nesnesitelným, se nevznáší a soud ji nezkoumá. Manželství může být ukončeno rovněž na žádost manžela, který je odpovědný za skutečnost, že se manželství stalo nesnesitelným.

3 Jaké jsou právní důsledky rozvodu s ohledem na:

Právní důsledky rozvodu manželství jsou podrobně objasněny níže:

3.1 osobní vztahy mezi manželi (například užívání příjmení)

Ten z manželů, který při uzavření manželství změnil své příjmení, může do jednoho roku od nabytí právní moci soudního rozhodnutí o rozvodu nebo prohlášení manželství za neplatné nebo do jednoho roku od podpisu notářského zápisu nebo jiného rovnocenného dokladu o rozvodu u příslušného orgánu učinit prohlášení, že si přeje mít příjmení, které měl před uzavřením manželství. Prohlášení může učinit pouze osoba, která si v průběhu manželství své příjmení dále nezměnila. (článek 17 zákona o osobním jménu (*zákon o osebnem imenu*)) Otázka změny příjmení představuje administrativní záležitost, o níž nerozhoduje soud, nýbrž správní orgán.

3.2 rozdělení jmění manželů

Pokud manželé neuzavřeli dohodu upravující jejich majetkoprávní vztahy, při dělení společného jmění manželů se uplatňuje právní domněnka, že podíl obou manželů na společném jmění je stejný; manžel, který se domnívá, že by byl rozdělením majetku na stejné díly znevýhodněn, však může požádat, aby byl jeho podíl stanoven úměrně jeho příspěví ke společnému jmění. Nepatrné rozdíly v příspěvcích každého z manželů na jmění manželů se neberou v úvahu. Soud přitom vezme v úvahu všechny okolnosti případu, zejména příjmy každého z manželů, pomoc, kterou jeden z manželů poskytoval druhému manželovi, péči o děti a jejich výchovu, vykonávání domácích prací, péči o domácnost a rodinu, udržování majetku a jiné formy práce a podílení se na správě, údržbě a zvětšování společného majetku. (článek 74 DZ)

3.3 nezletilé děti manželů

PÉČE O DĚTI A JEJICH VÝCHOVA

Pokud rodiče nežijí nebo již nebudou žít společně, musí se dohodnout na péči o společné děti a jejich výchově v souladu s jejich nejlepšími zájmy. Mohou se dohodnout na společné péči o děti, aby byly všechny děti svěřeny do péče jednomu rodiči nebo aby některé děti byly svěřeny do péče jednomu rodiči a ostatní děti druhému rodiči. Jestliže se rodiče na těchto záležitostech nedohodnou sami, je jim při dosahování dohody nápomocno středisko sociální péče, na jeho žádost pak také mediátoři.

Dohodnou-li se rodiče na péči o své děti a jejich výchově, mohou navrhnout soudní smír. Pokud soud stanoví, že dohoda není v zájmu dítěte, návrh zamítne.

Pokud se rodiče, a to i za pomoci střediska sociální péče, nedohodnou na péči o své děti a jejich výchově, rozhodne soud na žádost jednoho nebo obou rodičů, opatrovníka dítěte, dítěte, které dosáhlo věku 15 let, pokud je schopno pochopit smysl a právní důsledky svého jednání, nebo středisko sociální péče,

- že si rodiče ponechají děti ve společné péči,
- že všechny děti budou svěřeny do péče jednomu z rodičů,

- nebo že některé děti mají být svěřeny do péče jednomu rodiči a ostatní děti druhému rodiči,
- v souladu s ustanoveními tohoto zákona může rovněž z moci úřední rozhodnout o všech opatřeních na ochranu nejlepšího zájmu dítěte.

Při rozhodování o péči vezme soud v úvahu rovněž názor dítěte, pokud jej vyjádří dítě samotné nebo osoba, které dítě důvěřuje a kterou si samo zvolilo, a pokud je dítě schopno porozumět jeho významu a důsledkům. Soud při rozhodování o péči o dítě a jeho výchově vzhledem k nejlepšímu zájmu dítěte zohlední stanovisko střediska sociální péče získané v souladu s ustanoveními zákona upravujícího nesporné řízení. (články 138 a 143 zákona o rodině, článek 102 zákona o nesporném řízení)

STYK

Dítě má právo na styk s oběma rodiči a oba rodiče mají právo na styk s dítětem. Styky zajišťují nejlepší zájem dítěte. Rodič, kterému bylo dítě svěřeno do péče, nebo jiná osoba, které bylo dítě svěřeno, musí upustit od všeho, co ztěžuje nebo znemožňuje styk. Musí se snažit zajistit, aby dítě mělo vhodný vztah s druhým rodičem nebo s rodiči. Kontaktující rodič se musí vzdát všeho, co ztěžuje styk s dítětem a péči o něj.

Rodiče, kteří nežijí nebo již nebudou žít společně, se dohodnou na styku. Jestliže se rodiče na těchto záležitostech nedohodnou sami, je jim při dosahování dohody nápomocno středisko sociální péče, na jeho žádost pak také mediátoři. Dohodnou-li se rodiče na styku, mohou navrhnout soudní smír. Pokud soud stanoví, že dohoda není v zájmu dítěte, návrh zamítne. Pokud se rodiče na styku nedohodnou, rozhodne o tom soud.

Soudní řízení ohledně určení styků dítěte a ohledně změny rozhodnutí, které tyto otázky upravuje, je zahájeno na žádost jednoho nebo obou rodičů, opatrovníka dítěte, dítěte, které dosáhlo věku 15 let, pokud je schopno pochopit smysl a právní důsledky svého jednání, nebo střediska sociální péče.

V případě rozvodu na základě dohody manželů musí manželé ke smlouvě o rozvodu rovněž přiložit také dohodu o stycích a soud vloží jejich dohodu o stycích do rozhodnutí o rozvodu, přičemž k návrhu musí být přiložen také zápis o absolvované návštěvě poradny. Pokud soud vyhoví návrhu na rozvod, prohlášení manželství za neplatné nebo neexistenci manželství, rozhodne rovněž o stycích manželů se společnými dětmi.

O stycích dítěte v prvním stupni rozhodují krajské soudy v nesporném řízení.

Při rozhodování o styku s dětmi je nanejvýš důležitý zájem dítěte: má se za to, že styk s rodičem není v zájmu dítěte, pokud na dítě vyvíjí psychický tlak nebo pokud ohrožuje fyzický a duševní vývoj dítěte.

Dítě má rovněž právo na styk s jinými osobami, které jsou rodinnými příbuznými a mají s dítětem úzkou osobní vazbu (např. prarodiče dítěte a (nevlastní) bratři a sestry).

Soud může právo na styk zrušit nebo omezit v souladu se článkem 173 DZ.

Pokud rodič, se kterým dítě žije, brání kontaktu mezi dítětem a druhým rodičem a kontakt nemůže být navázán ani s profesní pomocí střediska sociální péče, může soud na žádost druhého rodiče rozhodnout, aby rodiči, který kontakt znemožňuje, bylo dítě z péče odebráno a svěřeno druhému rodiči, pokud soud shledá, že tento druhý rodič umožní styk a že takto lze chránit nejlepší zájem dítěte. Soud vydá nové rozhodnutí o stycích s rodiči, pokud to vyžadují změněné okolnosti a nejlepší zájem dítěte.

Při rozhodování o péči vezme soud v úvahu rovněž názor dítěte, pokud jej vyjádří dítě samotné nebo osoba, které dítě důvěřuje a kterou si samo zvolilo, a pokud je dítě schopno porozumět jeho významu a důsledkům.

Soud při rozhodování o stycích vzhledem k nejlepšímu zájmu dítěte zohlední stanovisko střediska sociální péče získané v souladu s ustanoveními zákona upravujícího nesporné řízení. (článek 141, 142, a 143 DZ, článek 102 článek zákona o nesporném řízení)

VÝŽIVNÉ pro manžele a děti

Manželé se mohou dohodnout na výživném pro děti uzavřením soudního smíru; není-li dohoda v zájmu dítěte, soud návrh zamítne. (článek 191 DZ)

Jestliže manželé nedospěli k dohodě, a to buď sami, nebo s pomocí střediska sociální péče, mohou o rozhodnutí

požádat soud. Před vydáním rozhodnutí si soud musí vyžádat stanovisko střediska sociální péče a musí vzít v úvahu rovněž názor dítěte, pokud dítě vyjádřilo svůj názor a je schopno porozumět jeho významu a důsledkům (článek 140 a 143 DZ)

Rodiče musí živit své děti do doby, dokud nedosáhnou plnoletosti, tak, že v souladu se svými schopnostmi zajistí životní podmínky nezbytné pro rozvoj dítěte.

Rodiče musí živit dítě zapsané do středoškolského vzdělání i po dosažení plnoletosti za předpokladu, že je studentem denního studia a není zaměstnáno ani evidováno jako nezaměstnaná osoba, a to až do prvního ukončení středoškolského vzdělání nebo do doby, než dosáhne nejvyšší úrovně všeobecného nebo odborného vzdělání, které může být získáno podle předpisů o sekundárním vzdělávání. Vyživovací povinnost trvá nejdéle do věku 26 let.

Rodiče musí živit dítě, které je zapsáno do vyššího sekundárního odborného studia, pokud studuje na plný úvazek, není zaměstnáno ani evidováno jako nezaměstnaná osoba, a to až do prvního ukončení postsekundárního odborného vzdělávání v souladu s ustanoveními zákona o vyšším sekundárním odborném vzdělávání. Rodiče musí živit dítě, které je zapsáno k vysokoškolskému studiu, pokud studuje na plný úvazek, není zaměstnáno ani evidováno jako nezaměstnaná osoba, a to až do prvního ukončení bakalářského studia nebo do prvního ukončení magisterského studijního programu nebo jednotného magisterského studijního programu v souladu s ustanoveními zákona o vysokoškolském vzdělávání. Je-li trvání studijního programu, který dítě navštěvuje, delší než čtyři roky, prodlužuje se vyživovací povinnost o dobu, o kterou je trvání studijního programu delší. Vyživovací povinnost trvá nejdéle do věku 26 let. (článek 183 DZ)

Výživné se určuje s náležitým přihlédnutím k potřebám žadatele a materiálním a výdělečným možnostem povinné osoby. Při posuzování výživného na dítě musí soud jednat v nejlepší zájmu dítěte a stanovit výši výživného, která je dostačující k zajištění jeho uspokojivého tělesného a duševního rozvoje. Výživné musí pokrývat životní náklady dítěte, zejména náklady na bydlení, stravu, oblečení, obuv, péči a ochranu, výchovu, vzdělávání, odpočinek, zábavu a jiné zvláštní potřeby. Výše výživného je každý rok upravena podle indexu spotřebitelských cen v Republice Slovinsko (články 189, 190 a 198 DZ).

Manželé či registrovaní partneři musí podporovat děti druhého z manželů či registrovaného partnera, které s nimi žijí, pokud tento partner nebo druhý z manželů není schopen dítě podporovat sám.

Povinnost manžela či registrovaného partnera zaniká ukončením manželství či registrovaného partnerství s matkou či otcem dítěte, pokud manželství či registrované partnerství neskončí úmrtím matky či otce dítěte. V takovém případě musí žijící manžel nebo registrovaný partner podporovat dítě zesnulého manžela nebo registrovaného partnera pouze v případě, že v době ukončení manželství či registrovaného partnerství s dítětem žil. (článek 187 DZ)

Plnoleté dítě musí být schopno podporovat rodiče, pokud nemají dostatečné prostředky k obživě a ani je nemohou získat, ale nejdéle tak dlouho, jak dlouho rodiče skutečně podporovali jeho. Plnoleté děti nejsou povinny podporovat rodiče, který sám svoji vyživovací povinnost vůči nim bezdůvodně neplnil. (článek 185 DZ)

3.4 vyživovací povinnosti vůči druhému z manželů?

Ten z manželů, jemuž není poskytováno výživné a který je bez vlastního zavinění nezaměstnaný, může požadovat výživné od druhého manžela v rámci rozvodového řízení nebo prostřednictvím zvláštní žaloby, kterou musí podat do jednoho roku ode dne, kdy rozvod nabyl právní moci. V rámci žaloby může žádat o výživné pouze tehdy, pokud podmínky pro výživné existovaly v době rozvodu a existují rovněž v okamžiku žádosti manžela o výživné. (článek 100 DZ)

Manželé mohou formou vykonatelného notářského zápisu uzavřít dohodu o výživném v případě rozvodu při uzavření manželství, během jeho trvání nebo v době rozvodu. (článek 101 DZ)

Výživné se stanovuje podle potřeb navrhovatele a možností povinné osoby. Výše výživného se stanovuje jako měsíční částka placená předem a lze je požadovat ode dne podání žaloby ve věci výživného. Může být výjimečně stanoveno jako paušální částka nebo jiným způsobem, pokud to vyžadují zvláštní důvody, avšak takto stanovené výživné nesmí významně poškodit situaci oprávněného, ve které by byl, pokud by pobíral výživné předem v měsíčních částkách, ani nesmí představovat nadměrnou zátěž pro povinného. (článek 104 DZ)

Soud žádost o výživné zamítne, pokud by výplata výživného žádajícímu manželovi byla vůči druhému manželovi nespravedlivá vzhledem k příčinám, které vedly k nesnesitelnosti manželství, nebo pokud se žádající manžel před rozvodem nebo v jeho průběhu nebo po rozvodu dopustil trestného činu proti druhému manželovi, dítěti nebo rodičům druhého manžela. (článek 100 DZ)

Mezi rozvedenými manželi nevzniká žádná vyživovací povinnost, pokud by to ohrozilo jejich vlastní živobytí nebo živobytí dětí, které musí podle zákona vyživovat. (článek 105 DZ)

Výše výživného je každý rok upravena podle indexu spotřebitelských cen v Republice Slovinsko. (článek 107 DZ)

4 Co se v praxi rozumí právním pojmem „rozluka“?

„Manželské soužití“ je základním prvkem manželství (článek 3 DZ). Ukončení manželského soužití (*prenehanje življenjske skupnosti*) nebo rozluka znamená trvalé ukončení základních prvků vzájemných vztahů, které mezi manželi existovaly. Při ukončení manželského soužití je ukončen ekonomický svazek, intimní a citové vazby mezi manželi, případně také společná domácnost atd.

5 Jaké jsou podmínky rozluky?

Zákon nestanoví podmínky rozluky. Soudy o rozluce rozhodují v každém řízení podle okolností a zvláštních znaků dotyčného případu.

6 Jaké jsou právní důsledky rozluky?

Rozluka nemá žádný vliv na existenci manželství, to znamená, že ukončeno je pouze manželské soužití, nikoli manželství. Pro zrušení manželství je nezbytné podat návrh na rozvod na základě vzájemné dohody, u notáře požádat o vyhotovení notářského zápisu o rozvodu na základě vzájemné dohody nebo podat návrh na rozvod (viz bod 1). Ten z manželů, jemuž není poskytováno výživné, může požadovat výživné od druhého manžela v rámci rozvodového řízení nebo prostřednictvím zvláštní žaloby, kterou musí podat do jednoho roku ode dne, kdy rozvod nabyl právní moci.

7 Co se v praxi rozumí pojmem „prohlášení manželství za neplatné“?

Prohlášení manželství za neplatné znamená, že v době uzavření manželství nebyly splněny podmínky, které se podle zákona vyžadují k tomu, aby se manželství pokládalo za platné (např. neexistence svobodné vůle, vynucený souhlas nebo souhlas udělený omylem, manželství nebylo uzavřeno stanoveným postupem, bylo uzavřeno nezletilou nebo nesvéprávnou osobou nebo osobou, která byla při uzavření manželství dočasně svéprávná atd.). Je-li manželství rozvedeno, právní účinky manželství zanikají ke dni jeho zrušení.

8 Jaké jsou podmínky pro prohlášení manželství za neplatné?

Manželství se nestává neplatným *ipso iure*, nýbrž musí být zrušeno rozhodnutím.

Žalobu na prohlášení manželství za neplatné mohou podat manželé a kdokoli, kdo má oprávněný zájem na tomto prohlášení manželství za neplatné buď v případě, že manželství bylo uzavřeno dítětem nebo nesvéprávnou osobou, nebo pokud dříve uzavřené manželství nebylo rozvedeno, bylo uzavřeno mezi příbuznými, nebo pokud oba manželé nebyli v době uzavření manželství přítomni, nebo nebylo uzavřeno za účelem založení společného soužití manželů. Z výše uvedených důvodů a z důvodu sňatku adoptivního rodiče s adoptovaným dítětem může žalobu rovněž podat státní zástupce.

Po zániku důvodu nesvéprávnosti může podat žalobu na prohlášení manželství za neplatné pouze jeden nebo druhý manžel.

Právo domáhat se prohlášení manželství za neplatné není promlčeno. (článek 48 DZ)

9 Jaké jsou právní důsledky prohlášení manželství za neplatné?

Právní důsledky prohlášení manželství za neplatné nabývají účinku ke dni, k němuž rozsudek o prohlášení manželství za neplatné nabude právní moci. V případě prohlášení manželství za neplatné se na majetkové poměry a dary v manželství vztahují ustanovení použitelná na rozvodové řízení. (články 54 a 55 DZ)

10 Existují alternativní mimosoudní prostředky umožňující řešit otázky týkající se rozvodu bez nutnosti obracet se na soud?

Zákon o mediaci v občanských a obchodních věcech (*Zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah*), který vstoupil v platnost v červnu 2008, upravuje mediaci ve sporech týkajících se občanskoprávních, obchodních, pracovněprávních, rodinných a jiných majetkoprávních vztahů s ohledem na nároky, které mohou strany libovolně uplatnit a vypořádat, pokud zvláštní zákon nestanoví u některých z těchto druhů sporů jinak. Manželství samotné nelze ukončit bez zásahu soudu, je proto nutno podat návrh na ukončení manželství (viz bod 1).

11 Kam mám podat svůj návrh na rozvod/rozluku osob/prohlášení manželství za neplatné? Jaké náležitosti musí být splněny a jaké dokumenty by měly být přiloženy k žádosti?

Podle zákona o nesporných řízeních jsou řízením ve věcech manželských tato řízení: řízení o stanovení neexistence manželství, návrh na prohlášení manželství za neplatné, řízení o rozvodu.

K rozhodování o těchto věcech jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy (*okrožna sodišča*) (článek 10 zákona o nesporném řízení).

Řízení o neexistenci manželství se zahajuje na návrh osoby, která má právní zájem na zahájení řízení, nebo státního zástupce.

Řízení o prohlášení manželství za neplatné se zahajuje na návrh jednoho z manželů. Řízení může být zahájeno rovněž na žádost osoby s oprávněným zájmem nebo státního zástupce, stanoví-li tak zákon o rodině.

Rozvodové řízení se zahajuje na žádost jednoho z manželů.

Rozvodové řízení na základě vzájemné dohody se zahajuje na žádost obou manželů. Byl-li podán návrh na rozvod na základě vzájemné dohody a jeden z manželů jej v průběhu řízení vezme zpět, soud řízení zastaví. (článek 81 zákona o nesporném řízení)

Pokud jde o obsah návrhu v řízení ve věcech manželských, zákon o nesporném řízení stanoví, že návrh ve sporu ve věcech manželských musí rovněž obsahovat konkrétní návrh, o němž soud rozhodne. K návrhu na rozvod manželství musí být také přiložena zpráva střediska sociální péče o absolvované návštěvě poradny, pokud zákon o rodině stanoví, že žadatel před zahájením řízení musí nejprve navštívit poradnu. (článek 82 zákona o nesporném řízení)

- Rozvody na základě vzájemné dohody: Soud rozvede manželství na základě manželské dohody, pokud se manželé dohodli v právně důležitých otázkách, tedy předložili dohodu ohledně péče o společné děti, jejich výchovy a výživného na děti, jejich styků s rodiči a pokud také předložili ve formě vykonatelného notářského zápisu dohodu o rozdělení společného jmění, o tom, kdo z nich zůstane nebo se stane nájemníkem jejich bytu, a o výživném pro manžela, který nemá žádné prostředky na živobytí a je nezaměstnaný nikoli vlastní vinou. Před rozvodem musí soud určit, zda dohoda manželů stanoví péči o společné děti, jejich výchovu a výživné na děti a styky mezi dětmi a rodiči v souladu s nejlepšími zájmy dětí. Pokud soud stanoví, že dohoda manželů není v zájmu dětí, návrh na rozvod manželství zamítne. (článek 96 DZ)
- Rozvod na základě vzájemné dohody před notářem: pokud si manželé, kteří nemají společné děti, k nimž vykonávají rodičovskou zodpovědnost, přejí rozvést a dohodnou se na rozdělení společného majetku, na tom, kdo z nich zůstane nebo se stane nájemníkem bytu, ve kterém žijí, a na výživném pro manžela, který

nemá žádné prostředky na živobytí a je nezaměstnaný nikoli vlastní vinou, požádají notáře, aby vyhotovil notářský zápis dohody manželů o rozvodu manželství. Manželství je rozvedeno dnem podpisu notářského zápisu. Notářský zápis je právním základem pro zápis rozvodu manželství do matriky. Notář zašle notářský zápis správnímu oddělení, které rozvod zaeviduje do matriky ve lhůtě osmi dnů od podpisu notářského zápisu. (článek 97 DZ)

- Rozvod: je-li manželství z jakéhokoli důvodu nesnesitelné, může o rozvod požádat kterýkoli z manželů. K návrhu musí být přiložena zpráva střediska sociální péče o absolvované návštěvě poradny, pokud zákon o rodině stanoví, že žadatel před zahájením řízení musí nejprve navštívit poradnu. (článek 82 zákona o nesporném řízení, článek 98 DZ)

12 Je možno získat právní pomoc na pokrytí nákladů spojených s řízením?

Soud zcela nebo částečně osvobodí stranu od placení soudních poplatků, pokud by tato platba významně snížila peněžní prostředky, které má tato osoba k dispozici pro vlastní obživu a obživu svých rodinných příslušníků. Od placení soudních poplatků jsou osvobozeni i občané cizích států, kteří jsou jako takoví určeni v mezinárodní smlouvě, popřípadě jestliže existují podmínky pro vzájemné uznávání (články 10 a 11 zákona o soudních poplatcích (*Zakon o sodnih taksah, ZST-1*)).

Kterákoli strana může požádat o bezplatnou právní pomoc za účelem uhrazení nákladů na právníka a znalce; rozhodnutí o přiznání právní pomoci vydává krajský soud, v jehož obvodu má žadatel trvalé bydliště. V tomto řízení soud posuzuje kritéria (např. hmotná, finanční) s odkazem na ustanovení zákona o bezplatné právní pomoci (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*).

13 Je možné podat proti rozhodnutí o rozvodu manželství/rozluce/prohlášení manželství za neplatné opravný prostředek?

Proti rozhodnutí vydanému ve sporu ve věcech manželských lze podat odvolání k soudu vyššího stupně.

Soud prvního stupně může na základě včasného opravného prostředku změnit nebo zrušit dřívější rozhodnutí, pokud tím nejsou dotčena práva jiných osob, které se tohoto rozhodnutí dovolávají, nebo pokud tyto osoby souhlasí se změnou nebo zrušením.

14 Co musím udělat pro to, aby rozhodnutí o rozvodu/rozluce/prohlášení manželství za neplatné, které vynesl soud v jiném členském státě, bylo uznáno v tomto členském státě?

Podle článku 21 nařízení (ES) č. 2201/2003 je soudní rozhodnutí vydané v jiném členském státě uznáno, aniž by bylo nutno zahájit zvláštní řízení o uznání.

O vydání rozhodnutí o uznání či neuznání soudního rozhodnutí může požádat každá zúčastněná strana. V tomto případě musí strana podat žádost o prohlášení o vykonatelnosti u příslušného krajského soudu (*okrožno sodišče*) Republiky Slovinsko.

15 Na který soud bych se měl obrátit, pokud chci rozporovat uznání rozhodnutí o rozvodu/rozluce/zrušení manželství vynesnému v jiném členském státě? Jaké řízení se v těchto případech použije?

Na postup podávání žádosti se vztahují slovinské právní předpisy.

Strana, která požádá o uznání soudního rozhodnutí nebo která jeho uznání napadne, nebo strana, která požádá o prohlášení o vykonatelnosti, musí předložit:

- kopii soudního rozhodnutí, která splňuje podmínky nezbytné pro potvrzení jeho pravosti,
- potvrzení (na standardním formuláři) o soudním rozhodnutí v manželském sporu.

16 Právo, kterého státu se použije na rozvodové řízení mezi manželi, kteří nežijí v tomto členském státu nebo kteří mají rozdílná státní občanství?

Na otázky mezinárodní příslušnosti v případě občanů nebo rezidentů členských států EU se vztahují především a přímo ustanovení nařízení (ES) č. 2201/2003 (Brusel II bis).

Jsou-li manželé v době podání žaloby občany různých zemí, použijí se kumulativní právní předpisy zemí, jejichž jsou občany, podle ustanovení slovinských vnitrostátních právních předpisů (čl. 37 odst. 2 zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*)).

Nelze-li podle právních předpisů zemí, jejichž občany manželé jsou, manželství ukončit, použije se na ukončení manželství slovinské právo, má-li v době podání žaloby jeden z manželů trvalé bydliště ve Slovinsku.

Je-li jeden z manželů občanem Slovinska, nemá však ve Slovinsku trvalé bydliště, a manželství nelze podle práva stanoveného v čl. 37 odst. 2 zákona o mezinárodním právu soukromém a procesním ukončit, použije se na ukončení manželství slovinské právo.

Tyto internetové stránky jsou součástí portálu [Vaše Evropa](#).

Velice uvítáme jakoukoli [zpětnou vazbu](#) ohledně užitečnosti poskytnutých informací.



■ Poslední aktualizace: 10/08/2021

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.